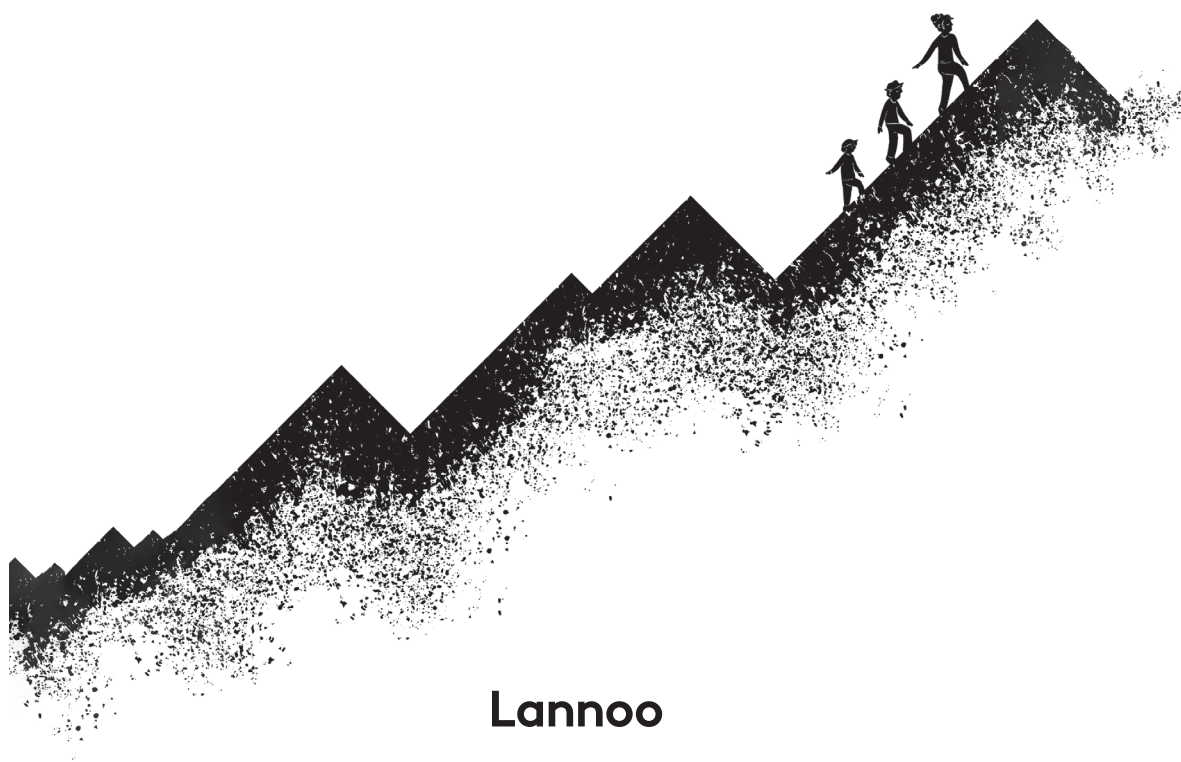

Pierre Huylenbroeck

ALTIJD BELEGGER

Lannoo

Inhoud

WOORD VOORAF	Vincent Van Dessel	9
INLEIDING	Het is allemaal de schuld van de iPhone	11
PROLOOG	Mijn held Warren Buffett	17

Deel 1

IEDEREEN KAN WINNEN

INLEIDING	Het raadsel der raadsels	23
HOOFDSTUK 1	Aandelen zijn veiliger dan obligaties	28
HOOFDSTUK 2	Twee hondstrouwe bondgenoten: compounding en asymmetrie	32
HOOFSTUK 3	‘Wie in aandelen belegt, is gek’	40
INTERMEZZO	Tien tegelwijsheden voor levenslang succes op de beurs	51

Deel 2

WAAROM WINT NIET IEDEREEN?

INLEIDING	Verwarring der verwarringen	61
HOOFDSTUK 1	Het ‘word snel rijk’-ongelijk	64
HOOFDSTUK 2	Pessimisten zijn slechte beleggers	70
HOOFDSTUK 3	Niet alle beurskoersen stijgen	79
HOOFDSTUK 4	Niemand weet het	88
HOOFDSTUK 5	U bent zelf uw probleem	99
HOOFDSTUK 6	Leer ons vissen	106
INTERMEZZO	Het inzicht van Adam Smith	115

Deel 3

HOE KAN IEDEREEN WINNEN?

INLEIDING	Geef niet op!	125
HOOFDSTUK 1	Welke aandelen willen we?	130
HOOFDSTUK 2	Hoe behouden we onze aandelen?	146
INTERMEZZO	De twintig beste beursboeken	155

Deel 4

ZO WINT IEDEREEN

INLEIDING	So what?	173
HOOFDSTUK 1	De Zanna-methode	176
HOOFDSTUK 2	Het fenomeen van de trend	201
HOOFDSTUK 3	Ook deze formules werken	226
HOOFDSTUK 4	Voor wie wel wat anders te doen heeft	238
HOOFDSTUK 5	Voor elk wat wils	255
EPILOOG	Wat is uw onrechtvaardig groot talent?	269
BONUS 1	De royals van de Brusselse beurs	273
BONUS 2	De rendementen van de Brusselse beurs (1833-2024)	287

Voor Milo, Arman, Elena en al jullie leeftijdsgenoten.
Voor Patricia, mama en papa.

Woord vooraf

Beleggen wordt vaak voorgesteld als iets ingewikkelds, risicovol, voor ingewijden. Maar wie Pierre Huylenbroeck kent – en zijn werk volgt – weet dat hij al jaren het tegendeel bewijst. Met kennis van zaken, helder taalgebruik en een bijzonder gezonde kijk op risico en rendement slaagt hij erin om beleggers van elk niveau te inspireren én te onderwijzen.

In dit boek brengt Pierre de essentie van goed beleggen terug tot een simpele, krachtige boodschap: iedereen kan winnen. Hij maakt komaf met hardnekkige mythes en legt uit waarom aandelen op lange termijn superieur zijn, hoe samengestelde interest een wondermiddel is, en waarom niet beleggen eigenlijk een grotere gok is dan wél beleggen.

Maar tegelijk is hij realistisch: niet iedereen wint ook daadwerkelijk. In het tweede deel gaat hij scherp in op waarom dat zo is. De menselijke factor, de psychologie, de neiging tot handelen, tot paniek, tot zelfoverschatting. Het zijn stuk voor stuk obstakels op het pad van de belegger. Obstakels die hij met inzicht en empathie helpt te benoemen en te counteren.

Wat ik bijzonder waardeer, is dat Pierre niet blijft hangen in theorie. In het derde en vierde deel reikt hij een concreet kompas aan: welke aandelen wil je, waar vind je ze, en vooral: hoe houd je ze vast in moeilijke tijden? En vervolgens: welke aanpak past bij u als belegger? Geen *one size fits all*, maar systemen die passen bij verschillende types beleggers, allemaal gericht op dat ene doel: op de lange termijn succesvol zijn.

Dit boek is geen voorspelling, geen goeroeverhaal. Het is een uitnodiging. Tot geduld, tot nadenken, tot handelen met overtuiging en rust. Pierre toont ons niet alleen hoe iedereen kan winnen, maar ook waarom het zo belangrijk is dat meer mensen de stap naar beleggen zetten.

Ik apprecieer Pierre als auteur en als denker, maar vooral als iemand die gelooft in de kracht van educatie. Met dit boek levert hij opnieuw een

10 Altijd belegger

waardevolle bijdrage aan een wereld waarin meer mensen financiële goedrust kunnen bereiken, door het juiste te doen en dat lang genoeg vol te houden.

Vincent Van Dessel

voorzitter van de Vlaamse Federatie van Beleggers

INLEIDING

Het is allemaal de schuld van de iPhone

Aandelen brengen veel meer op dan obligaties en vastgoed. Ze zijn bovendien veiliger. Dat klinkt bedrieglijk simpel, maar het is de waarheid. Wees gewoon trouw aan een systeem dat zijn deugdelijkheid bewezen heeft, en houdt het lang genoeg vol. Hoe moeilijk kan het zijn?

Toch mijden de Belgen aandelen. Waarom? We haten het idee van spaargeld verliezen. Het is zuurverdiend geld. We hebben daar hard voor gewerkt en we willen het niet verkwanselen. Daarom hebben we liever spaarboekjes of op zijn minst kapitaalbeschermingsproducten, ook al brengen die op termijn een fractie op van een verstandig beheerde gewone aandelenportefeuille.

Ook spelen de zware beurscorrecties van 2001–2003, 2007–2009 en het coronajaar 2020 de beleggende Belg nog altijd parten. We geloofden graag dat de heren Lernout en Hauspie de wereld aan het veroveren waren met hun spraaktechnologie. We geloofden in de jaren 2000 in Fortis als veilig aandeel. We geloofden de mensen van Arco die ons een belegging in slechts één aandeel (de financiële groep Dexia) aansmeerden als was het een risicoloos product. Om nog veel meer soortgelijke redenen geloven we onze politici die beweren dat de beurs een onveilig casino is. We vinden het dus terecht dat beleggen in aandelen fiscaal bestraft wordt, om ons tegen ons eigen roekeloze spaargedrag te beschermen.

En dan is er de globalisering en de opkomst van de trackers of *exchange traded funds* (ETF's) met namen als SPDR MSCI ACWI IMI. Wat is dat? In elk geval iets veel abstracters dan individuele aandelen van bij ons. We weten hoe een Lotus-koekje of een AB InBev-pint smaakt. Toch verkiezen we die SPDR-lettersoep, want die zou veiliger zijn.

De meest onderschatte oorzaak voor de beursaversie is de iPhone. Sinds 2007, het doorbraakjaar van smartphones, kan elke mens elke minuut van

elke dag op de hoogte zijn van elk nieuwtje groot of klein. Die extreme transparantie en bereikbaarheid geldt ook voor de beurs. Dat is haar grootste hinderpaal. Mensen die continu hun koersen checken, worden haast automatisch slechte én ongelukkige beleggers. Slecht, omdat die onophoudelijke cijferdans tot actie aanspoort. Dat is doorgaans een ongunstige drang: op de verkeerde momenten kopen of verkopen. En ongelukkig, omdat dalende koersen twee keer meer pijn doen dan stijgende koersen ons plezieren.

Dalende koersen zijn dagelijkse kost, zelfs voor iemand die prima bezig is. Een portefeuille die gemiddeld 15 procent per jaar opbrengt, eindigt niettemin zo'n 46 procent van de beursessies in de min. Een belegger die elke dag deze uitstekend presterende portefeuille checkt, is dus 46 procent van de tijd teleurgesteld.

Die dekselse smartphone toch!

Het zou evenwel onbillijk zijn om onze beursweezin toe te schrijven aan onze trouwe slimme telefoon. Er zijn nog zoveel misverstanden die tot zoveel ontgoochelingen leiden.

Ikzelf heb u al een groot misverstand voor de voeten gegooit, helemaal in het begin van het boek, in de allereerste alinea: 'Hoe moeilijk kan het zijn?' Ik geef toe: het is zeer moeilijk. Maar is dat niet de logica zelf? De kans dat u een prachtig vioolconcerto kunt componeren is klein, even klein als de kans dat u een delicate openhartoperatie tot een goed einde brengt. Het kan natuurlijk, als net u een getalenteerde componist of een chirurg bent. Maar sowieso kunnen we deze taken pas na vele jaren van studeren en oefenen onder de knie hebben. Die opgaven zijn moeilijk, omdat ze technisch complex zijn.

Welnu, de kans dat u rijk wordt door in aandelen te beleggen is eveneens klein. Beleggen is moeilijk, omdat het emotioneel complex is.

Dat beleggen tegelijk technisch eigenlijk poepsimpel is, verhoogt nog die moeilijkheidsgraad. Lees dit boek, en u zult mogelijk besluiten dat beleggen kinderspel is. Dat zou dan een fout besluit zijn. Net als voor dat vioolconcerto zult u moeten studeren en oefenen.

Beleggen vereist een speciaal soort oefenen. We moeten ons bekwamen in zelfkennis en zelfdiscipline. Laten we starten met een flinke scheut nederigheid en nuchterheid: wenst u snel rijk te worden? Dan zijn aandelen niets voor u. 'Ik zou niet weten hoe je dat moet doen, rijk worden op de beurs', zei André Kostolany, die rijk werd op de beurs. 'Ik weet wel hoe je snel arm kunt worden: door snel rijk te willen worden.'

Ons brein is niet geschikt voor makkelijk succes met aandelen. Ons brein is namelijk gemaakt om ons te laten overleven. Onze paniekknop zal ons helpen om tijdig weg te lopen van loslopende leeuwen of uitslaande branden, maar diezelfde knop zal ons eerder goedkoop doen verkopen en duur doen kopen dan omgekeerd. Niet bij u, denkt u? Ook bij u, wees maar zeker. Bij iedereen.

Als u snel rijk wilt worden, koop dan een loterijlotje. Ook via die weg is de kans op rijkdom piepklein, maar u zult vast minder geld verliezen. Maar bent u bereid traag rijk te worden? Tegen uw pensioen bijvoorbeeld, of voor de volgende generatie? Dan bent u op de beurs wel degelijk aan het juiste adres.

Laten we in deze inleiding al enkele afspraken maken die u daar ten zeerste bij zullen helpen.

Begin ermee. Hoe eerder hoe beter. Hoe logisch en simpel deze vereiste ook klinkt, de eerste horde is hoog. Deugdelijk beleggen is onbekend en dus onbemind, vooral omdat zovelen beweren dat sparen via de beurs 'gevaarlijk' en 'enkel voor de rijken' is. Toch kan niemand het mathematische feit weerleggen dat wie met 10.000 euro begint en een gemiddelde jaarreturn van 10 procent realiseert (dat is echt haalbaar!) na 38 jaar 374.000 euro heeft bijeengespaard, zonder onderweg ook maar één cent bijgelegd te hebben. En na 45 jaar? 730.000 euro.

Wie zeven jaar eerder start, heeft aan het eind van de rit dus het dubbele van een bedrag dat sowieso al mooi was.

Tracht de opwinding van die eerst gekochte aandelen te onderdrukken. Een jonge vriend kocht onlangs zijn eerste aandelen. Ackermans & van

Haaren, een gezonde, stabiele holding en dus een goede keuze voor de lange termijn. Hij betaalde 190 euro per aandeel. Twee dagen later stond het al op 197 euro. Mijn vriend, die haast om het uur de koers checkte, glunderde: ‘Beleggen, ha! Wat is hier nu moeilijk aan? Was ik maar eerder begonnen!’ Nog een week later kostte het 183 euro. Van zijn prille zelfgenoegzaamheid schoot niets meer over. Hij was nerveus en onzeker. ‘Wat moet ik doen? Tot waar gaat dat zakken? Best snel verkopen, zeker? Zijn aandelen wel iets voor mij?’

Mijn vriend begon aan zijn reis van 45 jaar, en al na één week twijfelde hij. Alsof iemand die goed voorbereid vanuit Brussel een reis rond de wereld wil maken, met nog zicht op het Atomium al aan opgeven denkt omdat het miezert.

Doorgaan is de boodschap. En acclimatiseren, zoals de reiziger ook tijd nodig heeft om de ‘klik’ te maken, de ‘heb ik wel aan alles gedacht’-spanning en de ‘waar ben ik aan begonnen’-twijfels af te schudden, en te genieten van het onderweg zijn.

Laat u tijdens de reis niet afleiden door de vele sirenes die u allerhande shortcuts richting die 730.000 euro beloven. Het zijn die sirenes die beleggen moeilijker maken dan een hartoperatie: hartchirurgen zijn de meester van hun eigen vaardigheden en krijgen amper met externe prikkels af te rekenen, terwijl een mens in beursland continu vatbaar is voor de ene verlokking na de andere.

U mag het best nu al weten: de beurs is een valse, listige, perfide, doortrapte, geniepige booswicht. Telkens als ze u kán bedriegen, zál ze u bedriegen (hèhè, dat lucht op). Besef dat! Besef dat u voortdurend wordt bespeeld. De boze beursgeest streeft ernaar u veilig en hongerig te laten voelen in risicovolle tijden, en ongerust en schichtig in koopjestijden. U zult die emoties al snel herkennen. Wees dan bewust en alert. Laat u niet doen.

Houd het simpel. Wees altijd trouw aan een aantal eenvoudige regels die u helpen op lange termijn te redeneren. Wat maakt het uit of Ackermans & van Haaren vandaag 183 of 197 euro kost? Pas als u verkoopt is de prijs belangrijk, en dat is veel later. Uw wereldreis is niet mislukt omdat het op dag één in Brussel een beetje miezerde.

Wees realistisch. Als de wereldeconomie over de lange termijn met jaarlijks 3 procent groeit, is het in theorie eigenlijk al knap als uw portefeuille gemiddeld met 5 procent groeit. Dat die 10 procent die ik hierboven beloofde beslist binnen handbereik ligt, is te danken aan alle andere beleggers die zich niet aan deze afspraken houden. Die zijn met z'n allen dat legendarische Mister Market-typetje, dat zo'n 76 jaar geleden werd bedacht door Benjamin Graham, de oervader der beursdocenten: uw brave tegenpartij die soms euforisch en soms zwartgallig is, maar altijd met u wil handelen. Al wat u dan moet doen, is verkopen aan hem als hij irrationeel exuberant is en kopen van hem als hij depressief is.

Hoe meer beleggers kortetermijngewin nastreven, gestuurd door hete tips van finfluencers, de universele *fear of missing out* (fomo) en het algemeen gevoel van ongeduld, hoe makkelijker het voor ons wordt om die jaarlijks gemiddelde 10 procent te halen. En dan nu het goede nieuws: zij vormen een indrukwekkend grote meerderheid.

Amuseer u onderweg. Geniet van de reis. Ban de stress. Dat impliceert voorzichtigheid. Wees niet roekeloos, leen nooit om te beleggen, beleg enkel met geld dat u niet nodig hebt.

U zult slechte dagen meemaken, dat weet u op voorhand met zo'n lange tocht. Laat die stormen onderweg u niet deren. Wacht rustig tot ze voorbij zijn. Wat kan u immers gebeuren? U hebt geen gevaarlijke afgeleide of andere toxische producten in portefeuille, waarvan de winst op korte termijn moet worden gerealiseerd. U hebt aandelen van oerdegelijke bedrijven, waarvoor de tijd uw bondgenoot is.

Niemand vat een wereldreis aan zonder een betrouwbare gids. Dat wordt mijn betrachting in de volgende pagina's: u begeleiden tijdens uw lange reis in vier etappes richting rijkdom op de aandelenmarkten.

Tijdens een eerste etappe wil ik u ervan overtuigen dat winnen op de beurs echt niet moeilijk is. Sterker nog: in theorie kunt u eigenlijk niet verliezen. U hoeft geen kennis of geluk of veel geld te hebben, het enige wat u moet doen, is volhouden. Dus nogmaals: hoe moeilijk kan het zijn?

In Deel 2 onthul ik het antwoord op de vraag die al lang spontaan bij u is opgeborreld: als dit een simpel 'iedereen wint'-spelletje is, waarom zijn

er dan zo weinig winnaars? Tja, het is dat volhouden. Ik vertel waarom net dat zo moeilijk is, waarom u uw eigen grootste probleem bent onderweg en waarom uw omgeving al twee generaties lang bepaald niet coöperatief is.

Maar ondanks uzelf en uw omgeving is er wel degelijk een manier om dit op papier niet te verliezen spelletje te winnen. In Deel 3 gaan we hierop in: hoe kunt u dat doen, dat volharden in het volhouden? En concreter: hoe kiest u de juiste aandelen? Nog concreter: hoe voorkomt u dat u ze te vroeg verkoopt?

In Deel 4 worden we pas heel concreet: we gaan dit ‘iedereen wint’-spelletje echt spelen, volgens de manier die u het beste ligt. Ik leg u uit hoe ik het doe. Onder meer op Zanna’s wijze: beleggen in Belgische aandelen voor de lange termijn, volgens een al sinds 1996 volgehouden systeem met boven- en ondergrenzen en een aantal andere simpele regeltjes. Of volgens de recentere leer van Waldorf: beleggen in buitenlandse kwaliteitsaandelen, ook op basis van specifieke aan- en verkoopcriteria.

We onthullen voorts een aantal specifieke benaderingen, voor de luie bijspaarder, voor de gepensioneerde Zanna-adept, voor de liefhebber van ondergewaardeerde en onderbelichte ondernemingen, voor wie wil profiteren van de manoeuvres in de interne keukens, voor wie hoogvliegers of mammoeten wenst, voor wie simpelweg wil beleggen in de beste beleggers – en dus een ander het werk laat opknappen. Ik vertel hoe het allemaal werkt, waarom en wanneer dat zo is, maar ook waarom en wanneer niet.

Kortom, voor elk wat wils, met als eindconclusie: aandelen brengen veel meer op dan obligaties en vastgoed. Ze zijn bovendien veiliger. Als u die smartphone nu en dan kunt negeren, tenminste.

Pierre Huylenbroeck

Juni 2025

PROLOOG

Mijn held Warren Buffett

Ik bewonder nogal wat mensen, zoals John Maynard Keynes en Johann Sebastian Bach, Margaret Qualley en Marie Curie, Jeanne d'Arc en John Williams (de auteur), Tom Waits, Stanley Kubrick, Jacques Brel, Miscall en Roger Federer. Wat een kanjers allemaal, elk in hun gebied. En toch heb ik voor niemand zoveel bewondering als voor Warren Buffett. Buffett is mijn enige echte idool.

De sympathieke opa van Omaha is de beste belegger aller tijden. De *GOAT*, *the greatest of all time*. Daar bestaat amper discussie over, omdat zijn voorsprong op de rest gigantisch is. Niemand verdiende tijdens zijn leven meer geld door aandelen te kopen en te verkopen dan hij: in mei 2025 stond zijn teller op 160 miljard dollar persoonlijk vermogen.

Hij is echter niet gewoon mijn idool omdat hij de beste belegger is. Buffett is zoveel meer. Oké, hij schopte het niet tot Amerikaans president zoals Donald Trump. En ook oké: de veel jongere Tesla-CEO Elon Musk is nu al ruim dubbel zo rijk als Buffett. Toch zijn zij mijn idolen niet.

Beide heren hebben nochtans onmiskenbaar unieke talenten. De ene bezit een ongeëvenaarde gave om zichzelf te promoten, tot in het hoogste ambt ter wereld. De andere bezit een geniale zin voor durf en innovatie die zelfs de 15de-eeuwse uitvinder en kunstenaar Leonardo da Vinci tot garageprutser degradeert.

Buffett kan op die vlakken niet met dit duo concurreren. Zijn daadkracht is bedroevend, vergeleken met de schijnbaar ongelimiteerde drive van Trump en Musk. Buffett is eerder van het type 'matrassentester': hij heeft dat zeldzame talent om in de beddenwinkel elke matras aan een urenlang praktisch onderzoek te onderwerpen. Zijn agenda is allicht leger dan die van u, ook al is hij de CEO van een onderneming die meer dan 1000 miljard dollar waard is. Tijd voor meetings, zakenlunches,

besprekingen en onderhandelingen neemt hij amper, tijd om urenlang te lezen des te meer.

Er is nog een extreem contrast tussen Buffett enerzijds en Musk en Trump anderzijds. Die laatsten hebben extreem veel geluk gehad in hun leven. Zowel de autobouwer Tesla als het ruimtevaartbedrijf SpaceX bengelde aan de rand van het faillissement en werd op het nippertje gered. Beide Musk-bedrijven zijn vandaag honderden miljarden dollars waard. Rijkeluiszoon Trump heeft nog veel meer geluk gehad, na financiële vastgoed-rampen in onder meer New York en Atlanta, die ook hem meermaals tot op het randje van het bankroet duwden. Als bij mirakel werd hij altijd op het allerlaatste moment van het faillissement en de anonimiteit gered.

Natuurlijk heeft ook Buffett geluk gehad: hij werd in 1930 geboren in Amerika, dus niet in het duistere Duitsland van toen, noch in het duistere Gaza van vandaag. Dat is geluk hebben. Maar op dat vlak hebben ook de meesten onder ons geluk gehad, beste lezer. Er zijn ergere plaatsen op deze wereld dan België.

Wat mijn held uniek maakt, is dat in een voorspoedig land op een geschikte leeftijd geboren worden voor hem volstond om sensationeel succesvol te worden. En het straffe is: hij wist al zeer vroeg dat hij daarin zou slagen. Naar verluidt was op zijn 25ste zijn grootste bekommernis: hoe zorg ik ervoor dat mijn kinderen niet te veel in weelde opgroeien en dat ze de waarde van geld meekrijgen? Hij had niet eens kinderen toen, en schatrijk was hij evenmin. Maar dat zou komen, dat wist hij zeker.

Hoe wist hij dat? Door al heel jong te beseffen dat *compounding*, de wet van de samengestelde interest, écht het achtste wereldwonder is. Met dank aan *One Thousand Ways to Make \$1000*, een lang vergeten boek van Frances Minaker en het eerste dat Buffett ooit las.

WEEGSCHALEN EN WINST

Hij was wellicht acht jaar oud, toen hij in dat boek het verhaal van Harry Larson las:

In 1933 wandelde een man, Harry Larson genaamd, de buurtwinkel binnen. Iemand vroeg hoeveel hij woog. Wist Harry veel. In die winkel stond een weegschaal. De klant moest een centje in de gleuf duwen en kon dan zijn gewicht aflezen. Larson deed dat. Toen hij aan de kassa aanschoof, zag hij nog zeven klanten zichzelf wegen. Hij vroeg de kassier waarom die weegschaal daar stond. ‘Voor het vertier van de klanten en, onder ons, vooral voor de centen’, fluisterde de winkelier hem met een knipoog toe. ‘Ik krijg 25 procent van alle penny’s die erin gaan, zonder iets te moeten doen. Dat is toch 20 dollar per maand. De eigenaar van de weegschaal krijgt de rest.’

‘Interessant’, vond Larson. Thuisgekomen telde hij zijn spaarcenten. Hij kon er drie van die weegschalen mee kopen. Na zijn met passie gebrachte verkooppraatje over de 20 simpel verdiende dollars – haast 500 dollar in huidige prijzen – mocht hij ze in drie winkels plaatsen. Al snel maakte hij 98 dollar winst per maand. Na een poos had Harry voldoende penny’s bijeengescharreld om nog 67 weegmachines bij te kopen. Harry werd rijk, en hij moest er amper iets voor doen.

Het was de beroemde natuurkundige Albert Einstein die gezegd zou hebben: ‘De samengestelde interest is het achtste wereldwonder. Hij die het concept snapt, verdient. Hij die het niet snapt, betaalt.’ Juist! En het gaat hier over meer dan herbelegde interesten. Het gaat over herbelegde winst, die wordt aangewend om later meer winst te maken. Die revelatie vormde de basis van de grootste winstmachine aller tijden: Berkshire Hathaway, de vennootschap waarmee Buffett zestig jaar geleden aan het componderen ging en die in mei 2025 ruim 1100 miljard dollar waard was.

Buffett is allicht de allerbeste compounder. Waarom hij wel en wij niet? Compounding is immers niet moeilijk, iedereen kan het. Zoek een activiteit die structureel winstgevend is en waarvan u de winst kunt herinvesteren, zodat elke geherinvesteerde winst op haar beurt herinvesteerbare winsten genereert. Houd tegelijk de kosten laag. En heb geduld, voor heel, heel lange tijd. Doodsimpel. Wij zouden dat ook moeten kunnen.

DE MONA LISA, EEN GOEDE INVESTERING?

In 1963 schreef de toen 33-jarige Buffett over de *Mona Lisa* van Leonardo da Vinci, het meest iconische schilderij aller tijden. In 1518 kocht François I, de toenmalige koning van Frankrijk, het voor 4000 gouden écu's (geschatte huidige waarde: 1 miljoen euro). Een knappe investering was dat, voor een werk dat nu als 'onbetaalbaar' gecatalogiseerd is en volgens sommigen voor 1 miljard euro verzekerd is.

Buffett had een andere mening: 'Had François toen een investering gevonden die tot vandaag netto 6 procent per jaar opbracht, dan zouden die 4000 écu's nu een miljard dollar waard geweest zijn. Dat is 1.000.000.000.000.000 dollar, 1 miljoen keer 1 miljard. Mag ik ervan uitgaan dat dit alle discussies over om het even welk schilderij als ernstige investering in de toekomst overbodig maakt?'

In 1963 wist Buffett dus al goed dat elke investering moet groeien, écht groeien, niet enkel in geschatte waarde door de wet van vraag en aanbod, maar vooral dankzij compounding. De *Mona Lisa* heeft in die ruim 500 jaar niets gecompound. Ze is wel mooi bewaard gebleven en is nog steeds even mysterieus, maar door de eeuwen heen is ze niet veranderd.

Wat zal ook nooit compouncen? Ondernemingen die geen herinveestbare winsten maken. Obligaties. Een goudklomp. Bitcoin. Wat zal wel compouncen? Aandelen van bedrijven die – hoe schreven we het hierboven alweer? – winst maken die wordt aangewend om later meer winst te maken. Dat was het.

Buffett is geen Trump en geen Musk. Die twee zijn uitzonderlijk omdat ze veel meer risico's durven te nemen dan haast elk ander mens. Buffett is helemaal zo roekeloos niet als dat wild om zich heen schoppende duo. Eerder integendeel. Hij test matrassen, iets wat u ook kunt, probeer het gerust eens.

Eigenlijk zou u dus de volgende Buffett kunnen zijn. Hoe? Stap één: lees verder.